

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Callioppio. 191.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

fuerit, eos, per ea quæ cum virtute ac laude gesserunt, colere. Quamobrem quibus ornatum obtulisti, fac iisdem quoque mores offeras.

Palladio. 190.

Puer, qui ob aurium leuitatem improbis sermonibus deprauatus atque corruptus, abs te profugit, propter obedientiam ad te redit, benevolentiam à nobis edoctus. Quocirca facili ac placido animo eū excipe. Sic enim, & nobis, & tibi ipsi commendabis, nobis videlicet charitatem & benevolentiam, tibi ipsi autem officium atque obsequium præstans.

Calliopo. 191.

Diuina
res com-
miseratio.

Nos vrbes, vt tumultibus laborantes, fugimus: atque in solitudine tumultus inuenimus. Etenim Reip. duces, qui pro suo munere tranquillitatem vrbibus conciliare debent, nunc solitudines in vrbes commutant, earum videlicet incolas in exules conuertentes, nobisque lugubres voces infundentes. Quòd autem diuina res sit commiseratio, ipse quoque scio. Quòd item vlciscendi imbecillitas, plagæ accessio sit, ne id quidem ignoro. Tu ergo, vt qui & opibus ac potentia præditus, & vindicandis iniuriis par sis, iniuriam comprime, atque Rem publicā constitue, nobisque quietem tribue, sedatis nimirum & extinctis solitudinis luctibus.

Lampetio. 192.

Gene. 25.
Quid sit
plantam
Esau te-
nere.

Iacob Esau plantam in ortu arreptam tenebat: hoc videlicet per hanc speciem significans, quòd mens, quæ Deum per puritatem cernit (id enim si interpretaris, Israël sonat) gulæ affectus supplātat. Quòd quidem in illis ipsis impletum est, cum Edom effrænata cuiusdam rabiei significationem dedit, ac primigeniorum honorē edulij seruum effecit.

Gene. 25.

πυθεῖν αὐτοὺς οἷς ἐποίησαν κακοποιή-
μασιν. οἷς τοίνυν προσενήνοχας τὸν
κόσμον, καὶ πύθορον αὐτοῖς καὶ τὸν
τέρας.

Παλλάδιω. ρσ.

Ὁ παῖς ὁ πεφρωγῶς σε δι' εὐχέρειαν
ἀκοῆς λόγους φαύλους φθαρῶς, ἠκέ-
σοι δι' εὐπειθειαν, εὐνοίαν παρ' ἡμῶν
δίδα χθεῖς. δέχου τοίνυν εὐμνῶς, καὶ
ἡμῶν καὶ σουτῶ χρεῖσθης. ἡμῶν,
τιν' ἀγάπην, σουτῶ δὲ, τιν' χρείαν.

Καλλιποῖω. ρσα.

Ἡμεῖς τὰς πόλεις ὡς θορυβῶδεις
πεφρωγῶν, καὶ θορυβῶς ἐπὶ τῆς
ἐχαπᾶς εὐρήσασθαι. οἱ γὰρ ἠγαμέμνης
τῆς πολιτείας, οἱ τὰς πόλεις ἠρεμῶν
προσενήνοχας ἐφείλοντες, νῦν τὰς
ἐρημίας πολίτῃσι, τὰς οἰκοῦντας αὐ-
τὰς τέρας οἰκιστὰς καὶ ἡμῶν
δακρυῶδεις ἐπαντλοῦντες φωνάς. ὅτι
δὲ γένοιτο τὸ συμπαθεῖν εὐ οἶδα καὶ γὰρ.
ὅτι δὲ τὸ πρὸς ἐκδίκησιν ἀδυνάτους προ-
σέκη ἐπὶ τῆς πληγῆς, καὶ τῆτο οὐκ
ἀγνοῶ. αὐτὸς οὐκ ὡς ἔχον τὸ δυνάσθαι,
καὶ ἀρκῶν πρὸς τιν' ἀμυνῶν, καὶ παύσει
τιν' ἀδικίαν, καὶ γένοιτο τιν' πολιτείας,
καὶ δὲ ἡμῶν ἠρεμίας, γέρας τοὺς ἡγ-
νῶς τῆς ἐρημίας.

Λαμπετίω. ρεβ.

Τῆς πέρηνς Ησαῦ ὁ Ἰακώβ ἐπέλη-
πτο ἐν τῷ τικτεσθαι, τῆτο σημείων
ἀπὸ τῆς χήματος, ὅτι ὁ νῆς ὁ βλέπων
θεὸν καθαρότητα. τῆτο γὰρ Ἰσραὴλ
ἐρμηνεύεται, πληρῆναι τὰ πάντα τὰ γα-
γριμαργα. ὅτι ἐπὶ αὐτῷ ἐκείνων
τετέλεστο, ἠνίκα τιν' ἀχαρτέρητον λυ-
ταν ὁ Εδὼμ ἐπέδ' ἐξέτατο, καὶ τῆς πρεσ-
βυγενείας τιν' πμῆν, οἰκέτην ἐποίησε
βρώσεως.

Τῶ